

Nr. van het vonnis: 2044

Nr. van het Parket: BG55.98.2337-06 VF &
BG 62.97.336-08 FL &
BG.66.97.250-09 FL &

Nr. van het Repertorium: 3134

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE
VEERTIENDE KAMER

zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

I. IN DE ZAAK met notitienummer BG55.98.2337-06 VF, ambtshalve
vervolgd door het Openbaar Ministerie:

- bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter zitting van de raadkamer
dd. 14.10.2009:

3703

1.
geboren te op ,
bouwwakarbeider,
wonende te ;

met een eis zoals vermeld in de neergelegde nota dd. 12.01.2010;

vertegenwoordigd door meester L. Rogiers, advocaat te Brugge;

- bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter terechtzitting van 12.01.2010:

3704

2.
arbeidster,
wonende te ;

met een eis zoals vermeld in de neergelegde nota dd. 12.01.2010;

vertegenwoordigd door meester Th. Goegebeur, advocaat te Brugge.

3705

3.
wonende te ;

met een eis zoals vermeld in de neergelegde nota dd. 12.01.2010;

vertegenwoordigd door meester H. Neiryneck, advocaat te Brugge.

3706

4.
wonende te ,

met een eis zoals vermeld in de neergelegde nota dd. 22.02.2010;

vertegenwoordigd door meester H. Neiryneck, advocaat te Brugge, loco meester M. De Soete, advocaat te De Haan.

3707 5.
wonende te

met een eis zoals vermeld in de neergelegde nota dd. 12.01.2010;

vertegenwoordigd door meester S. Vlietinck, loco meester J. Gryson, beiden advocaat te Oostende.

3708 6.
wonende te

met een eis zoals vermeld in de neergelegde nota dd. 12.01.2010;

vertegenwoordigd door meester N. Declercq, advocaat te Brugge.

3709 7.
verblijvende in

met een eis zoals vermeld in de neergelegde nota dd. 22.01.2010;

vertegenwoordigd door meester N. Laseure, loco meester K. Soete, beiden advocaat te Brugge.

3710 8.
wonende te

met een eis van 4.750,00 euro meer de intresten en de kosten, zoals geformuleerd ter terechtzitting van 12.01.2010,

IN PERSOON

tegen:

3711
geboren te op
hotel-, restaurant- en cafehouder,
wonende te

bijgestaan door meester W. Van Steenbrugge, advocaat te Merelbeke.

Beklaagd van :

A. Bij inbreuk op de artikelen 1 en 77 bis § 1bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de vreemdeling

verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, door de verkoop, verhuur of ter beschikkingstelling van kamers of enige andere ruimte, met de bedoeling abnormaal profijt te realiseren, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, van niet meer volledig nader te identificeren vreemdelingen, thans nog steeds strafbaar gesteld door artikel 433 decies en 433 undecies van het Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 16 en 17 van de wet van 10 augustus 2005 (Belgisch Staatsblad van 02 september 2005),
te _____ en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf 24 juni 2002 tot 12 september 2005, en onder meer minstens :

voor wat betreft het onroerend goed gelegen te

99 :

- _____, geboren te _____ op _____, vreemdeling van Israëliische nationaliteit, te _____ en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf 31 juli 2002 tot 12 september 2005;
- _____, geboren te _____ op _____, vreemdeling van Israëliische nationaliteit en _____, geboren te _____ op _____ met Belgische nationaliteit sedert _____, voorheen van Marokkaanse nationaliteit, te _____ en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode van 24 juni 2002 tot en met 28 augustus 2003;
- niet nader te identificeren vreemdeling ' _____ ', afkomstig van Afghanistan, te _____ en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode van januari 2004 tot 12 september 2005;

voor wat betreft het onroerend goed gelegen te

:

- _____, geboren te _____ op _____, met Belgische nationaliteit sedert _____, voorheen van Algerijnse nationaliteit, te _____ en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf januari 2003 tot 12 september 2005;

B. Bij inbreuk op de artikelen 433 decies en 433 undecies 1° van het Strafwetboek, door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren rechtstreeks of via een tussenpersoon, misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand of hun precaire sociale toestand, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 van het Strafwetboek bedoelde ruimte, verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben

gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,

te _____ en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf 12 september 2005 tot en met 29 mei 2008 en onder meer minstens :

voor wat betreft het onroerend goed gelegen te _____

- _____, geboren te _____ op _____ met Belgische nationaliteit sedert _____, voorheen van Dominicaanse nationaliteit, te _____ en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode van 17 april 2008 tot en met 29 mei 2008;
- _____, geboren te _____) op _____ vreemdeling van Israëliische nationaliteit, te _____ en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf 12 september 2005 tot en met 05 februari 2006;
- niet nader te identificeren vreemdeling _____, afkomstig van Afghanistan, te _____ en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf 12 september 2005 tot en met maart 2006;
- _____, geboren te _____ op _____ vreemdeling van onbekende nationaliteit, te _____ en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf 09 juni 2006 tot en met 26 januari 2007;
- _____, geboren te _____ op _____ en _____ geboren te _____ op _____ te _____ en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode van mei 2007 tot juli 2007;
- niet nader te identificeren persoon van Chinese afkomst, te _____ en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf juni 2007 tot en met december 2007;
- _____, geboren te _____ op _____, vreemdeling van Algerijnse nationaliteit, te _____ en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf 27 februari 2006 tot eind december 2006;
- _____, geboren te _____ op _____ te _____ en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf 12 februari 2007 tot en met april 2007;

-] , geboren te] op (,
te] en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode
vanaf maart 2008 tot en met 29 mei 2008;

voor wat betreft het onroerend goed gelegen te

- , geboren te] op] ,
vreemdelling van Turkse nationaliteit,
te] en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode
vanaf 23 januari 2006 tot en met 29 mei 2008;

voor wat betreft het onroerend goed gelegen te

- , geboren te] op] ,
te] en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode
vanaf maart 2008 tot en met 29 mei 2008;
- , geboren te] op] ,
te] en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de maand mei
2008;
- , geboren te] op] ,
te] en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode
vanaf juli 2007 tot oktober 2007;
- , geboren te] op] ,
met Belgische nationaliteit sedert] ,
voorheen van Algerijnse nationaliteit,
te] en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode
vanaf 12 september 2005 tot en met november 2006;
- niet nader te identificeren] of] ,
te] en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de maand
maart 2008;

voor wat betreft het onroerend goed gelegen te

- ; geboren te] : op] : en] ;
te] : en bij samenhang elders in het Rijk vanaf 01 april 2008
tot en met 29 mei 2008;
- , geboren te] op] ,
vreemdelling van Iraanse nationaliteit en] ,
geboren te] : op] ;

te en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf oktober 2007 tot en met eind januari 08 en de maand mei 2008;

- , geboren te op
te : en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf maart 2007 tot en met februari 2008;
- , geboren te op ,
vreemdeling van Keniaanse nationaliteit,
te : en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf 01 juli 2007 tot en met april 2008;
- niet nader te identificeren ' ,
te : en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode februari-maart 2008;

voor wat betreft het onroerend goed gelegen te

- , geboren te op
 , vreemdeling van Mongoolse nationaliteit,
te en bij samenhang elders in het Rijk, minstens tijdens de periode vanaf maart 2008 tot en met 29 mei 2008;
- geboren te op
te en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf juli 2007 tot en met 29 mei 2008;
- , geboren te op
te en bij samenhang elders in het Rijk, vanaf 09 mei 2008 tot en met 29 mei 2008;
- , geboren te op
te en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf 01 november 2005 tot en met 29 mei 2008;
- , geboren te op
te en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf december 2007 tot en met 29 mei 2008;
- , geboren te op
te en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf 29 mei 2007 tot en met 29 mei 2008;
- (, geboren te ') op ' ,
vreemdeling van Tunesische nationaliteit,

te en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf oktober 2005 tot en met 30 mei 2006;

- , geboren te op ,
te en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode vanaf mei 2007 tot en met juli 2007;
- niet nader te identificeren persoon ,
te en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens een niet nader te bepalen maand tussen 30 maart 2005 en 29 mei 2008;
- niet nader te identificeren persoon ' ,
te en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens een niet nader te bepalen maand tussen 30 maart 2005 en 29 mei 2008;
- , geboren te op ,
te en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de maand juni 2007;
- geboren te op , met Belgische nationaliteit sedert , voorheen van Turkse nationaliteit,
te en bij samenhang elders in het Rijk, tijdens de periode tussen november 2005 tot en met begin januari 2006;

C. Bij inbreuk op de artikelen 193, 196, 197 en 214 van het Strafwetboek, met bedrieglijk oogmerk of met het oogmerk om te schaden, in authentieke en openbare geschriften, in handels- of bankgeschriften of in private geschriften, valsheid gepleegd te hebben, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen of verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of achteraf in de akten toe te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, en namelijk door valselijk aangifte te doen van het verlies van de nummerplaat bij de politie op om 10u, aangifte welke werd veruitwendigd in het aanvankelijk proces-verbaal nummer van , opgesteld door inspecteur van politie ,
te Brugge op 05 juli 2007;

D. Bij inbreuk op de artikelen 193, 196, 197, 213 en 214 van het Strafwetboek, met hetzelfde bedrieglijk opzet of met hetzelfde oogmerk om te schaden, van het vals stuk vermeld onder tenlastelegging sub C gebruik te hebben gemaakt, wetende dat het vals was,
te tijdens de periode tussen 04 juli 2007 tot en met 12 juni 2008;

E. Bij inbeuk op de artikelen 284 en 288 van het Strafwetboek, opzettelijk zegels, op bevel van het openbaar gezag gelegd, te hebben verbroken, namelijk op datum van 29 mei 2008 op bevel van de heer _____, onderzoeksrechter te _____ gelegd, en namelijk :

- op de woning gelegen te _____, te _____ op _____ ;
- op de woning gelegen te _____, te _____ op _____ ;

BIJZONDERE VERBEURVERKLARING

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42-3° en 43bis van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990 en gewijzigd door de wet van 19 december 2002 (B.S. dd. 14.02.2003), te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van:

1. minstens 19.600 euro, zijnde het genoten vermogensvoordeel door de gepleegde feiten tijdens de periode vanaf 24.06.2002 tot en met 12.09.2005 met betrekking tot het onroerend goed gelegen te _____, zoals omschreven in de tenlastelegging sub A1 tot en met A3,
2. minstens 19.030 euro, zijnde het genoten vermogensvoordeel door de gepleegde feiten tijdens de periode vanaf 12.09.2005 tot en met 29.05.2008 met betrekking tot het onroerend goed gelegen te _____, zoals omschreven in de tenlastelegging sub B1 tot en met B9,
3. minstens 10.800 euro, zijnde het genoten vermogensvoordeel door de gepleegde feiten tijdens de periode vanaf 23.01.2006 tot en met 29.05.2008 met betrekking tot het onroerend goed gelegen te _____, zoals omschreven in de tenlastelegging sub B10,
4. minstens 11.200 euro, zijnde het genoten vermogensvoordeel door de gepleegde feiten tijdens de periode vanaf januari 2003 tot en met 12.09.2005, met betrekking tot het onroerend goed gelegen te _____, zoals omschreven in de tenlastelegging sub A4,
5. minstens 8.500 euro, zijnde het genoten vermogensvoordeel door de gepleegde feiten tijdens de periode vanaf 12.09.2005 tot en met 29.05.2008 met betrekking tot het onroerend goed gelegen te _____, zoals omschreven in de tenlastelegging sub B11 tot en met B15,
6. minstens 5.350 euro, zijnde het genoten vermogensvoordeel door de gepleegde feiten tijdens de periode vanaf maart 2007 tot en met 29.05.2008,

- met betrekking tot het onroerend goed gelegen te
zoals omschreven in de tenlastelegging sub B16 tot en met B20,
7. minstens 32.700 euro, zijnde het genoten vermogensvoordeel door de
gepleegde feiten tijdens de periode vanaf oktober 2005 tot en met
29.05.2008,
met betrekking tot het onroerend goed gelegen te
, zoals omschreven in de tenlastelegging sub B21 tot en met B32,

hetzij in totaal : 107.180 euro, zijnde het equivalent bedrag van het
vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen doch niet kon
worden teruggevonden in het vermogen van de beklaagde.

**II. IN DE ZAAK met notitienummer BG 62.97.336-08 FL, ambtshalve
vervolgd door het Openbaar Ministerie:**

3712

geboren te op
hotel-, restaurant- en cafehouder,
wonende te ;

bijgestaan door meester W. Van Steenbrugge, advocaat te Merelbeke.

Verdacht van :

te in 2008, en tot en met 29 mei 2008

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2 en 3-3 ° a en c, 11, 14, 17 § 3, 19 en 26 van de
wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de
verbruiker op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten (B.S. 8 april
1977), en op het Koninklijk Besluit dd. 22 december 2005 (B.S. 30 december
2005) en de EG-Verordening nr. 852/2004 van het Europees parlement en de Raad
van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne, thans strafbaar door artikel 9, §2
van het Koninklijk Besluit van 22 februari 2001 houdende organisatie van de
controles die worden verricht door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van
de Voedselketen en tot wijziging van diverse wettelijke bepalingen, als
verantwoordelijke van een inrichting nagelaten te hebben ervoor te zorgen dat de
hygiëne-eisen van de bijlagen van dit besluit in de inrichting nageleefd worden,
namelijk :

1. **overtreding van Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees
parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne,
bijlage 2, hoofdstuk 1, punt 1, dat bepaalt :**
*“Bedrijfsruimten voor levensmiddelen moeten schoon zijn en goed worden
onderhouden”*

2. overtreding van Verordening (EG) nr 852/2004 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne, bijlage 2, hoofdstuk 2, punt 1 f, dat bepaalt :

“oppervlakten (met inbegrip van oppervlakken van apparatuur) in zones waar levensmiddelen worden gehanteerd en vooral oppervlakten die in aanraking komen met levensmiddelen, moeten goed worden onderhouden en moeten gemakkelijk kunnen worden schoongemaakt en, indien nodig, ontsmet. Dit houdt in dat glad, afwasbaar, corrosiebestendig en niet-toxisch materiaal moet worden gebruikt, tenzij de exploitanten van levensmiddelenbedrijven ten genoegen van de bevoegde autoriteit kunnen aantonen dat andere gebruikte materialen voldoen.”

3. overtreding van Verordening (EG) nr 852/2004 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne, bijlage 2, hoofdstuk 2, punt 1 b, dat bepaalt :

“muuroppervlakken moeten goed worden onderhouden en moeten gemakkelijk kunnen worden schoongemaakt en, indien nodig, ontsmet. Dit houdt in dat ondoordringbaar, niet-absorberend, afwasbaar en niet-toxisch materiaal moet worden gebruikt en dat een glad oppervlak tot op een aan de werkzaamheden aangepaste hoogte vereist is, tenzij de exploitanten van levensmiddelenbedrijven ten genoegen van de bevoegde autoriteit kunnen aantonen dat andere gebruikte materialen voldoen.”

4. overtreding van Verordening (EG) nr 852/2004 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne, bijlage 2, hoofdstuk 1, punt 2 a, dat bepaalt :

“De indeling, het ontwerp, de constructie, de ligging en de afmetingen van ruimtes van levensmiddelen moeten zodanig zijn dat : onderhoud, reiniging en/of ontsmetting op adequate wijze kunnen worden uitgevoerd, verontreiniging door de lucht zoveel mogelijk wordt voorkomen en voldoende werkruimte beschikbaar is om alle bewerkingen op bevredigende wijze te kunnen uitvoeren.”

5. overtreding van Verordening (EG) nr 852/2004 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne,

bijlage 2, hoofdstuk 2, punt 1 d, dat bepaalt :

“ramen en andere openingen moeten zo zijn geconstrueerd dat zich geen vuil kan ophopen. Die welke toegang kunnen geven tot de buitenlucht moeten worden voorzien van horren die gemakkelijk kunnen worden verwijderd om te worden schoongemaakt. Indien open ramen zouden leiden tot verontreinigingen, moeten die ramen tijdens de productie gesloten en vergrendeld blijven.”

bijlage 2, hoofdstuk 2, punt 1 e, dat bepaalt :

“deuren moeten gemakkelijk kunnen worden schoongemaakt en , indien nodig, ontsmet. Dit houdt in dat gladde en niet-absorberende oppervlakken moeten worden gebruikt, tenzij de exploitanten van levensmiddelenbedrijven ten genoegen

van de bevoegde autoriteit kunnen aantonen dat andere gebruikte materialen voldoen.”

6. overtreding van Verordening (EG) nr 852/2004 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne,

bijlage 2, hoofdstuk 9, punt 5, dat bepaalt :

“Grondstoffen, ingrediënten, halffabrikaten en eindproducten die een voedingsbodem kunnen vormen voor pathogene micro-organismen of voor toxines, mogen niet worden bewaard bij temperaturen die risico's inhouden voor de gezondheid. De koudeketen mag niet worden verbroken. Gedurende korte tijd mag evenwel van temperatuurbeheersing worden afgezien wanneer dit nodig is in verband met de hantering bij de bereiding, het vervoer, de opslag, de uitstalling en de levering van levensmiddelen, voor zover dat geen risico's inhoudt voor de gezondheid. In levensmiddelenbedrijven waar verwerkte levensmiddelen worden vervaardigd, gehanteerd en verpakt, dienen adequate ruimten aanwezig te zijn die groot genoeg zijn voor de aparte opslag van grondstoffen en verwerkt materiaal, met voldoende aparte gekoelde opslagruimten.”

overtreding van het koninklijk besluit van 4 februari 1980 betreffende het in de handel brengen van te koelen voedingsmiddelen, artikel 3 dat bepaalt :

“§1.1° Te koelen voedingsmiddelen mogen slechts worden te koop gesteld alsmede met het oog op het in de handel brengen worden opgeslagen in een gekoelde ruimte waarvan de temperatuur de 7 °C niet overschrijdt.

2° Te koelen voedingsmiddelen mogen slechts met het oog op het in de handel brengen worden vervoerd, mits de temperatuur van de producten in de gehele massa 7° C niet overschrijdt.

3° Een afwijking van de onder 1° en 2° opgelegde temperatuur is toegelaten mits de temperatuur 10° C niet overschrijdt :

- a) in de minst gunstig gelegen punten van de onder 1° vermelde gekoelde ruimten*
- b) in de onder 2° vermelde te koelen voedingsmiddelen, die zich in de minst gunstige voorwaarden in de laadruimte van het voertuig bevinden.*

§2. De bepalingen van §1 zijn eveneens van toepassing op de leurhandel.”

overtreding van het koninklijk besluit van 3 januari 1975 betreffende voedingswaren en -stoffen die gelden als schadelijk verklaard artikel 1, punt 2, dat bepaalt :

“Voor de toepassing van artikel 13 van de wet van 20 juni 1964 betreffende het toezicht op voedingswaren of -stoffen en andere producten gelden als schadelijk verklaard, onverminderd de van kracht zijnde beschikkingen betreffende sommige voedingswaren of -stoffen :

2. de voedingswaren of -stoffen :

- a) waarvoor een uiterste verbruiksdatum of een soortgelijke vermelding in een reglement voorzien is en waarvan deze datum overschreden is;*
- b) waarvoor bewaarvoorwaarden in een reglement voorzien zijn zonder dat aan deze bewaarvoorwaarden voldaan wordt.”*

7. **overtreding van Verorening (EG) nr. 852/2004 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne, bijlage 2, hoofdstuk 1, punt 1, dat bepaalt :**

“Bedrijfsruimten voor levensmiddelen moeten schoon zijn en goed worden onderhouden.”

8. **overtreding van Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne, bijlage 2, hoofdstuk 9, punt 2, dat bepaalt :**

“Grondstoffen en alle ingrediënten die in het bedrijf zijn opgeslagen, moeten worden bewaard in adequate omstandigheden die erop gericht zijn bederf te voorkomen en verontreiniging tegen te gaan.”

9. **overtreding van Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne, bijlage 2, hoofdstuk 2, punt 1 f, dat bepaalt :**

“oppervlakten (met inbegrip van oppervlakken van apparatuur) in zones waar levensmiddelen worden gehanteerd en vooral oppervlakken die in aanraking komen met levensmiddelen, moeten goed worden onderhouden en moeten gemakkelijk kunnen worden schoongemaakt en, indien nodig, ontsmet. Dit houdt in dat glad, afwasbaar, corrosiebestendig en niet-toxisch materiaal moet worden gebruikt, tenzij de exploitanten van levensmiddelenbedrijven ten genoegen van de bevoegde autoriteit kunnen aantonen dat andere gebruikte materialen voldoen.”

10. **overtreding van Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne, bijlage 2, hoofdstuk 9, punt 5, dat bepaalt :**

“Grondstoffen, ingrediënten, halfabrikaten en eindproducten die een voedingsbodem kunnen vormen voor pathogene micro-organismen of voor toxines, mogen niet worden bewaard bij temperaturen die risico's inhouden voor de gezondheid. De koudeketen mag niet worden verbroken. Gedurende korte tijd mag evenwel van temperatuurbeheersing worden afgezien wanneer dit nodig is in verband met de hantering bij de bereiding, het vervoer, de opslag, de uitstalling en de levering van levensmiddelen, voor zover dat geen risico's inhoudt voor de gezondheid. In levensmiddelenbedrijven waar verwerkte levensmiddelen worden vervaardigd, gehanteerd en verpakt, dienen adequate ruimten aanwezig te zijn die groot genoeg zijn voor de aparte opslag van grondstoffen en verwerkt materiaal, met voldoende aparte gekoelde opslagruimten.”

overtreding van het Koninklijk besluit van 3 januari 1975 betreffende voedingswaren en -stoffen die gelden als schadelijk verklaard artikel 1, punt 2, dat bepaalt :

“Voor de toepassing van artikel 13 van de wet van 20 juni 1964 betreffende het toezicht op voedingswaren of -stoffen en andere producten gelden als schadelijk verklaard, onverminderd de van kracht zijnde beschikkingen betreffende sommige voedingswaren of -stoffen :

2. de voedingswaren of -stoffen :

- a) waarvoor een uiterste verbruiksdatum of een soortgelijke vermelding in een reglement voorzien is en waarvan deze datum overschreden is;
- b) waarvoor bewaarvoorwaarden in een reglement voorzien zijn zonder dat aan deze bewaarvoorwaarden voldaan wordt.”

11. overtreding van Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne, bijlage 2, hoofdstuk 9, punt 4, dat bepaalt :

“Adequate maatregelen moeten worden getroffen om schadelijke organismen te bestrijden. Er moeten ook adequate maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat huisdieren op plaatsen kunnen komen waar levensmiddelen worden bewerkt, gehanteerd of opgeslagen (of, indien de bevoegde autoriteiten zulks in speciale gevallen toestaan, om te voorkomen dat huisdieren die daar wel komen verontreiniging van de levensmiddelen veroorzaken.”

12. overtreding van het Koninklijk besluit van 3 januari 1975 betreffende voedingswaren en -stoffen die gelden als schadelijk verklaard artikel 1, punt 1, dat bepaalt :

“Voor de toepassing van artikel 13 van de wet van 20 juni 1964 betreffende het toezicht op voedingswaren of -stoffen en andere producten gelden als schadelijk verklaard, onverminderd de van kracht zijnde beschikkingen betreffende sommige voedingswaren of -stoffen :

1° de voedingswaren of -stoffen :

- a) bereid uit grondstoffen welke ongeschikt voor de menselijke voeding zijn;
- b) waarvan geur of smaak op ontarding of op besmetting wijzen;
- c) beschimmeld, gegist of op enige andere wijze bedorven, behalve wanneer het voedingswaren of -stoffen betreft waarvan de beschimmelde of gegiste toestand eigen is aan de waar en voortvloeit uit een normaal fabricage- of bereidingsprocédé;
- d) bevattende pathogene micro-organismen of toxines van microbiële oorsprong;
- e) bevattende andere stoffen in hoeveelheden die toxisch of schadelijk zijn;
- f) bevattende verontreinigingen van dierlijke aard of oorsprong of andere vreemde lichamen;
- g) bevattende een niet toegelaten toevoegsel dan wel een te hoog gehalte van een toegelaten toevoegsel”

13. overtreding van Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne, bijlage 2, hoofdstuk 1, punt 2 a, dat bepaalt:

*“De indeling, het ontwerp, de constructie, de ligging en de afmetingen van ruimtes voor levensmiddelen moeten zodanig zijn dat :
onderhoud, reiniging en/of ontsmetting op adequate wijze kunnen worden uitgevoerd, verontreiniging door de lucht zoveel mogelijk wordt voorkomen en voldoende werkruimte beschikbaar is om alle bewerkingen op bevredigende wijze te kunnen uitvoeren.”*

14. overtreding van Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne, bijlage 2, hoofdstuk 9, punt 2, dat bepaalt :

“Grondstoffen en alle ingrediënten die in het bedrijf zijn opgeslagen, moeten worden bewaard in adequate omstandigheden die erop gericht zijn bederf te voorkomen en verontreiniging tegen te gaan.”

15. overtreding van Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne, bijlage 2, hoofdstuk 1, punt 10, dat bepaalt :

“Reinigings- en ontsmettingsmiddelen mogen niet worden opgeslagen in een ruimte waar levensmiddelen worden gehanteerd.”

16. overtreding van Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne, bijlage 2, hoofdstuk 1, punt 3, dat bepaalt :

“Er moet een voldoende aantal toiletten met spoeling aanwezig zijn die aangesloten zijn op een adequaat afvoersysteem. Toiletruimten mogen niet rechtstreeks uitkomen in ruimten waar voedsel wordt gehanteerd.”

B. Overtreding van het Koninklijk besluit van 16 januari 2006 tot vaststelling van de nadere regels van de erkenningen, toelatingen en voorafgaande registraties afgeleverd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, artikel 2, §1, dat bepaalt :

“Een operator mag een activiteit in een inrichting of vanuit een inrichting slechts uitoefenen mits hij voorafgaand werd erkend, toegelaten of geregistreerd door het Agentschap.”

strafbaar gesteld door de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten en het KB van 22 februari 2001 houdende organisatie van de controles die worden verricht door het FAVV en tot wijziging van diverse wettelijke bepalingen.

III. IN DE ZAAK met notitienummer BG.66.97.250-09 FL, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie:

bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter terechtzitting van 22.02.2010

3713

DE WOONINSPECTEUR,

handelend in naam van het Vlaams Gewest, met burelen gevestigd te 8000 Brugge, Werkhuisstraat 9,

met een eis zoals vermeld in de neergelegde nota dd. 22.02.2010;

vertegenwoordigd door meester V. Van Den Broecke, loco meester B. Bronders, beiden advocaat te Oostende.

3714

geboren te _____ op _____
 hotel-, restaurant- en cafehouder,
 wonende te _____ ;

bijgestaan door meester W. Van Steenbrugge, advocaat te Merelbeke.

Verdacht van :

te _____ in de periode van 2002 tot en met 9 juli 2008

Bij inbreuk op artikel 20§1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder of eventuele onderverhuurder een woning te hebben verhuurd die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats, meer bepaald :

de woningen gelegen te _____ :

- _____, ten kadaster gekend onder _____
- _____ ten kadaster gekend onder _____
- _____, ten kadaster gekend onder _____
- _____, ten kadaster gekend onder _____
- _____ ten kadaster gekend onder _____

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artiklen 42 en 43 bis en 43 quater van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990 en gewijzigd door de wet van 19 december 2002 (B.S. dd. 14.02.2003) te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van **103.284 euro**, namelijk geraamd als volgt :

• voor de _____	5.350 euro
• voor de _____	19.700 euro
• voor de _____	33.930 euro
• voor de _____	10.800 euro
• voor de _____	33.504 euro
	-----

totaal : 103.284 euro

zijnde het equivalent bedrag van het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen doch niet kon worden teruggevonden in het vermogen van de verdachte.

Gezien de beschikking van de raadkamer d.d. 14.10.2009.

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagde betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vorderingen van de burgerlijke partijen.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagde in zijn antwoorden en verdediging, daartoe bijgestaan door zijn raadsman

De Rechtbank, in het belang van een goede rechtsbedeling, acht het noodzakelijk om de bundel met notitienummer BG62.97.336-08 FL en de bundel met notitienummer BG66.97.250-09 FL te voegen bij de bundel met notitienummer BG55.98.2337-06 VF teneinde er bij één en hetzelfde vonnis over recht te doen.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

1. DE FEITEN

1.1 Dit dossier nam een aanvang n.a.v. een proces-verbaal van inlichtingen van de d.d. 21 augustus 2006 inzake aanwijzingen van huisjesmelkerij lastens de beklaagde, en werd op 4 oktober 2006 door de procureur des Konings te Brussel overgemaakt aan zijn ambtgenoot te Brugge.

Deze laatste gaf de GDA Brugge in samenwerking met de LOD opdracht tot verder onderzoek, hetgeen resulteerde in een proces-verbaal van inlichtingen d.d. 18 januari 2007 i.v.m. een koppelwoning gelegen aan de en te . Het betrof twee woningen die op het gelijkvloers tot één woning-handelszaak waren verbouwd. Op de benedenverdieping was het pita restaurant ' gevestigd. Beide woningen bleken eigendom te zijn van de beklaagde.

De GDA Brugge deed eveneens discreet nazicht aan de en de . Op 5 oktober 2007 stelde de GDA Brugge proces-verbaal op inzake verdachte handelingen in het pand gelegen aan de , alwaar de beklaagde stond ingeschreven.

Dit was op 13 december 2007 de aanleiding voor een nieuwe opdracht van de procureur des Konings tot verdere infogaring naar de beklaagde. Uit het navolgend proces-verbaal nr. 027125/07 d.d. 27 maart 2008 bleek dat alle vijf voornoemde panden effectief konden worden gelinkt aan de beklaagde.

Op 1 april 2008 verhoorde de lokale politie () als slachtoffer van huisjesmelkerij door de beklaagde.

Bij navolgende processen-verbaal d.d. 7 april 2008 nrs. 006976/08 en 006969/08 informeerde de lokale politie de procureur des Konings op diens verzoek i.v.m. de roerende resp. onroerende eigendommen van de beklaagde.

Bij navolgend proces-verbaal d.d. 27 april 2008 informeerde de politie de procureur des Konings over de inkomsten van de beklaagde en de () na bevraging bij de (): een eerste raming resulteerde in maandelijkse uitgaven ten belope van 3.855,85 euro per maand, een gemiddeld maandinkomen van 965,52 euro, stempelgeld in cumul met arbeid ten belope van 684,31 euro per maand en officieuze inkomsten uit verhuur van onroerend goed ten belope van 5.750 euro per maand, dit alles exclusief loon uit arbeid en inkomsten uit verkoop van aandelen.

De procureur des Konings nam op 22 mei 2008 een vordering tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek naar mensenhandel, mensensmokkel en huisjesmelkerij.

1.2 Op donderdag 29 mei 2008 gingen diverse simultane huiszoekingen door in de panden die eigendom waren van of gehuurd en onderverhuurd werden door de beklaagde.

- De zoeking in het pand aan de () maakte voorwerp uit van het proces-verbaal nr. 10493/08 d.d. 29 mei 2008. De ex-vriendin van de beklaagde, () werd er aangetroffen met haar tweejarig zoontje. Ook de illegale vreemdeling () werd er aangetroffen (proces-verbaal nr. BG.55.L1.10657/08, verhoor in proces-verbaal nr. 10646/08).
- De zoeking in het pand aan de () maakte voorwerp uit van het proces-verbaal nr. 10499/08 d.d. 29 mei 2008. Men trof er () aan (verhoor in proces-verbaal nr. 10677/08 d.d. 29 mei 2008).
- De zoeking in het pand aan de () maakte voorwerp uit van het proces-verbaal nr. 10495/08 d.d. 29 mei 2008. () verbleef er. Een tweede bewoonster, (), bood zich naderhand aan.
- De zoeking in het pand aan de () maakte voorwerp uit van het proces-verbaal nr. 10491/08 d.d. 29 mei 2008. Hier verbleef H () ;
- De zoeking in het pand aan de () maakte voorwerp uit van het proces-verbaal nr. 10502/08 d.d. 29 mei 2008. Hier werden aangetroffen: (), (), (), (), (), () en de illegale vreemdelinge () samen met haar dochtertje ()

- De zoeking in het pand aan de _____ maakte voorwerp uit van het proces-verbaal nr. 10502/08 d.d. 29 mei 2008. Hier trof men de beklaagde en zijn vriendin _____ aan.

1.3 In vijf door de beklaagde verhuurde panden werd een rondgang gemaakt door de diensten _____, vergunningen en leefmilieu stad _____, alsmede door de brandweer en de wooninspectie van de Vlaamse Gemeenschap.

De wooninspectie kwam tot de volgende conclusies:

- het pand aan de _____ was onbewoonbaar wegens gevaar voor CO intoxicatie, ontploffingsgevaar en gevaar voor electrocutie;
- het pand aan de _____ was onbewoonbaar wegens gevaar voor electrocutie, onveilige toegang en onbereikbaarheid van gas- en elektriciteitsmeters;
- het pand aan de _____ was ongeschikt, maar er waren geen onmiddellijke veiligheids- en gezondheidsrisico's: het pand was voorlopig nog bewoonbaar;
- het pand aan de _____ was onbewoonbaar wegens gevaar voor electrocutie, brandgevaar, ontploffingsgevaar gasinstallatie en onbereikbaarheid van gas- en elektriciteitsmeters;
- het pand aan de _____ tenslotte was onbewoonbaar wegens onveilige toegang, electrocutiegevaar, ontploffingsgevaar gasinstallatie en onbereikbaarheid van gas- en elektriciteitsmeters.

Dienaangaande wordt verwezen naar de processen-verbaal van de wooninspectie nrs. BG62P.RW.100061-2008, BG62P.RW.100062-2008, BG62P.RW.100063-2008, BG62P.RW.100064-2008 en BG62P.RW.100065-2008, telkens inclusief fotoreportage (kaft II, subkaft 7, 11 e.v. van de strafinformatie).

Na een briefing besliste de onderzoeksrechter de onbewoonbare panden te laten ontruimen. Zij werden verzegeld en in beslag genomen (navolgend proces-verbaal nr. 10719/08 d.d. 29 mei 2008 en kaft II, submap 2 van de strafinformatie).

Het pand aan de _____ werd bij beschikking van 18 juni 2008 vrijgegeven aan de eigenaars, op voorwaarde dat het pand zou worden gerenoveerd, geheel overeenkomstig de bevindingen van de wooninspectie.

1.4 Op 29 mei 2008 werd de beklaagde gearresteerd en voorgeleid.

Op 11 juni 2008 werd zijn personenwagen _____ met nummerplaat _____ in beslag genomen. Ook zijn personenwagen _____ werd de dag _____

daarop aangetroffen en in beslag genomen evenals de aangetroffen agenda's, GSM's, de computer en de laptop, telkens voor uitlezing en analyse van de opgeslagen data. Er werden bancaire gegevens over de beklaagde, en ' 'ingewonnen.

Bij beschikking d.d. 4 juni 2008 werd opdracht gegeven tot inbeslagname van de tegoeden op de rekening(en) en andere financiële tegoeden of bankkluizen op naam van de beklaagde, en (kaft 7).

Bij beschikking van de onderzoeksrechter d.d. 12 augustus 2008 werd het beslag met betrekking tot de zichtrekening en spaarrekening op naam van vrijgegeven, nadat haar precieze rol in de frauduleuze constructie was uitgeklaard.

Op 17 september 2008 stelde het Agentschap Inspectie RWO diverse herstellvorderingen in bij toepassing van artikel 20bis van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode en artikel 17bis van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers m.b.t. de door de beklaagde voorheen verhuurde panden.

Aan de inmiddels in vrijheid gestelde beklaagde werd naderhand toestemming verleend om de panden samen met zijn architect te bezoeken met oog op herstel overeenkomstig de eisen van de wooninspectie. Ook t.a.v. het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen werden voorstellen geformuleerd om de uitbating van de beide pitazaken te hervatten – cf. kaft II, subkaft 5.

Bij beschikking van de beslagrechter d.d. 12 november 2008 werd notaris aangesteld om over te gaan tot openbare verkoop op uitvoerend beslag ten verzoeken van Bank lastens de beklaagde van diens eigendommen gelegen aan de , en

Bij schrijven d.d. 30 januari 2009 deelde onderzoeksrechter aan de notaris mee geen beletsel te zien m.b.t. het doorgang vinden van de voorziene openbare verkopeningen.

1.5 Eerder, op 5 juli 2007, deed de beklaagde aan de politie te aangifte van verlies van een nummerplaat met kenteken stellende dat de plaat door de verzekeringsmaatschappij werd opgestuurd naar de Dienst Inschrijving Voertuigen maar daar nooit zou zijn aangekomen (proces-verbaal BG45.L1.23906/2007).

De procureur des Konings verzocht de onderzoeksrechter op 21 november 2008 zijn saisine tot deze feiten uit te breiden.

De nummerplaat werd op 12 juni 2008 tijdens de gerechtelijke fouillering van de personenwagen met nummerplaat eigendom van de beklaagde, aangetroffen (navolgend proces-verbaal nr. 012550/08 d.d. 12 juni 2008).

Hierover verhoord erkende de beklaagde de nummerplaat te hebben teruggevonden maar dit niet te hebben gemeld omdat hij wat slordig is op dat gebied (navolgend proces-verbaal 017532/08 d.d. 25 augustus 2008).

1.6 Op 31 mei 2008 stelde de gerechtelijke politie vast dat de verzegeling gelegd door het openbaar ambt op het pand gelegen aan de _____ was verbroken.

Na het vorderen van een slotenmaker werd het pand doorzocht. De verbalisanten vermeldden in het proces-verbaal nr. BG.20.L1.10876-08 dat de kamers op de eerste verdieping waren betreden: de deuren stonden immers open, terwijl ze bij de verzegeling waren gesloten. De meldster gaf een persoonsbeschrijving van twee mannen met donkere huidskleur die zich aan de deur hadden opgehouden een halfuur voor zij had opgemerkt dat de zegels waren verbroken.

Op 1 september 2008 verbaliseerde de gerechtelijke politie opnieuw voor zegelverbreking: bij het betreden van het pand troffen ze de beklaagde aan, vergezeld door _____. De beklaagde beweerde van de dossierbeheerder bij de _____ toestemming te hebben gekregen om het pand te betreden. Deze laatste ontkende dergelijke toestemming te hebben gegeven.

Op 5 september 2008 stelde de gerechtelijke politie een derde keer zegelverbreking vast. Ditmaal daagde de beklaagde zelf op tijdens de vaststellingen. Hij gaf toe het pand te hebben betreden, maar beweerde andermaal hiervoor toestemming te hebben gekregen. De dossierbeheerder ontkende ook nu dergelijke toestemming te hebben verleend (proces-verbaal nr. BG.20.L1.18152-08).

De procureur des Konings verzocht de onderzoeksrechter op 18 september 2008 zijn saisine ook tot deze feiten uit te breiden.

1.7 Naar aanleiding van de hoger vermelde vaststellingen (meer bepaald de burgerlijke stand van _____ stelde de _____ op 25 juli 2007 proces-verbaal nr. GF 015325/08 op inzake vermoeden van schijnhuwelijk tussen _____ en _____. Dienaangaande ondervraagd erkende door de beklaagde onder druk te zijn gezet om met _____ te trouwen kort nadat zij deze laatste eind 2005 in Turkije had leren kennen.

De procureur des Konings verzocht de onderzoeksrechter op 27 november 2008 zijn saisine ook tot deze feiten te willen uitbreiden.

Dienaangaande op 22 januari 2009 ondervraagd ontkent _____ elke vorm van druk en insisteert hij op het bestaan van een - weliswaar getroubleerde - liefdesrelatie. Na één week zou er sprake zijn geweest van hevige verliefdheid en werd meteen beslist te huwen.

Hieromtrent op 29 januari 2009 ondervraagd onderschreef de beklaagde de versie

van

1.8 N.a.v. de gerechtelijke fouillering van de personenwagen na inbeslagname aan het werd een busje CS-peper aangetroffen, geklasseerd als verboden wapen. Het werd in beslag genomen en neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank.

De procureur des Konings verzocht de onderzoeksrechter op 27 november 2008 zijn saisine tot deze feiten te willen uitbreiden.

Dienaangaande ondervraagd op 25 augustus 2008 erkende de beklaagde dat hij het wapen in Nederland had aangekocht als verdedigingswapen.

1.9 Burgerlijke partij wijzigde zijn aanvankelijke verklaring d.d. 29 mei 2008 op 9 juni 2008 en vulde deze verder aan, nadat hij had vernomen dat hij uit zijn kamer aan de zou worden gezet (processen-verbaal nrs. 10502/08 en 1151/08).

1.10 Op 30 mei 2008 voerde het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen samen met de lokale politie een controle uit in de horeca-inrichting met vestiging te

De zegels aangebracht door de politie op 29 mei 2008 in het kader van de vaststellingen opgenomen in het proces-verbaal BG.62.L1.010960/08 werden intact aangetroffen en verbroken.

Men verbaliseerde voor o.m. de volgende inbreuken:

- ophoping van vuil,
- niet afwasbare oppervlaktes,
- ruwe en dus moeilijk schoon te maken muren,
- kabels en leidingen die de hygiëne bemoeilijken,
- ruwhouten ramen en deuren, kapot glas,
- gebrekkige temperatuursbeheersing bij de koelbewaring van levensmiddelen,
- een vuile koeltoonbank,
- open conserven,
- beschadigd en dus moeilijk schoon te maken koelmeubel,
- geopende emmers frietsaus op kamertemperatuur,
- een dode muis in de bereidingsplaats (sic),
- sausen en kazen met schimmelvorming,
- gebrekkige diepvriestemperatuursbeheersing,
- rommelige ruimtes voor levensmiddelen, *de facto* een overdekte koer,
- gebrekkige temperatuursbeheersing bij de diepvriesbewaring van levensmiddelen,
- gebrekkige traceerbaarheid van levensmiddelen,
- onverpakt vlees in de diepvries,

- een blik met bombage,
- vloerstapelings in de keuken,
- kuisproducten bij de levensmiddelen,
- koelinstallaties zonder thermometer,
- en geen uitbatingstoelating van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen.

Terzake kan worden verwezen naar het fotodossier in bijlage bij het proces-verbaal nr. 2343/08/0078/WVL.

De verbalisanten achtten de onhygiënische toestand van dien aard dat zij het gebruik van de inrichting verboden in toepassing van artikel 54, 2, e) van de EG-Verordening nr. 882/2004 inzake de officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn (proces-verbaal nr. 2343/08/0078/WVL).

De beklaagde werd i.v.m. de vaststellingen verhoord (proces-verbaal nr. 2343/08/0079/WVL) en zo'n 450 kg etenswaren dienden naar de verbrandingsoven te worden afgevoerd door de Ruim- en Reinigingsdienst Stad

1.11 Op 18 maart 2010 werd in de vijf door de beklaagde verhuurde panden een nieuwe rondgang gemaakt door de wooninspectie.

De wooninspectie kwam tot de volgende conclusies:

- In de woning aan de [] bleken geen kamers meer te worden verhuurd, de beklaagde woonde er zelf. De inspectie stelde gebreken vast aan de elektrische installatie en besloot tot een ernstig risico op elektrocutie/brand. De gebreken aan de gasinstallatie waren evenwel niet meer aanwezig. De trappen kenden nog steeds onveilige elementen en er was een ernstig risico op CO-vergiftiging. De woning voldeed niet aan de Wooncode.
- In de woning aan de [] stelde de inspectie gebreken vast aan de elektrische installatie en besloot tot een ernstig risico op elektrocutie/brand. Er waren nog steeds onvoldoende evacuatie- en vluchtwegen. Uit de verklaring van de beklaagde kon worden afgeleid dat ook de elektrische installatie op de tweede verdieping nog steeds gebreken vertoonde. Volgens de beklaagde werd het pand niet verhuurd en de inspectie stelde ook geen recente tekenen van bewoning vast. De woning voldeed niet aan de Wooncode.
- In de woning aan de [] stelde de inspectie gebreken vast aan de elektrische installatie en besloot tot een ernstig risico op elektrocutie/brand. Er waren nog steeds onvoldoende evacuatie- en vluchtwegen. De woning bleek intussen wel slotvast afsluitbaar. Uit de verklaring van de beklaagde kon worden afgeleid dat hij het pand verhuurde aan een student. De woning voldeed niet aan de Wooncode.

- In de woning aan de [redacted] stelde de inspectie gebreken vast aan de elektrische installatie en besloot tot een ernstig risico op elektrocutie/brand. Ook de gebreken aan de gasinstallatie vormden een indicatie van een ernstig risico op ontploffing/brand. De woning voldeed niet aan de Wooncode. Uit de verklaring van de beklaagde kon worden afgeleid dat hij het pand verhuurde als een gezinswoning aan zijn ex-vrouw en hun kinderen.
- In de woning aan de [redacted] waren geen tekenen meer aanwezig van gebruik als twee afzonderlijke woonentiteiten. De inspectie stelde gebreken vast aan de elektrische installatie en besloot tot een ernstig risico op elektrocutie/brand. Ook de gebreken aan de gasinstallatie vormden een indicatie van een ernstig risico op ontploffing/brand. Er was onvoldoende natuurlijk licht, er was onvoldoende verluchtingsmogelijkheid, de trappen waren onveilig, er lagen losse en gebroken wandtegels in de douche en de sanitaire functies vertoonden gebreken. De woning voldeed niet aan de Wooncode.

Lastens de beklaagde werd door de wooninspectie het proces-verbaal nr. BG62P.RW.100066-2008 opgesteld.

2. BESPREKING

Tenlasteleggingen A en B in het dossier gekend onder not. nr. BG/55.98.2337-06

2.1 De tenlasteleggingen A en B hebben betrekking op de oude en nieuwe strafwetgeving inzake huisjesmelkerij.

Onder de tenlastelegging A wordt de beklaagde vervolgd wegens huisjesmelkerij onder de in de dagvaarding vermelde verzwarende omstandigheden dat er van deze praktijk een gewoonte werd gemaakt, daterend van voor 12 september 2005 en dus onder gelding van de oude bepaling inzake huisjesmelkerij, zijnde vóór de wetwijziging door de wet van 10 augustus 2005 tot wijziging van diverse bepalingen met het oog op de versterking van de strijd tegen mensenhandel en mensensmokkel en tegen praktijken van huisjesmelkers die in werking trad op 12 september 2005.

Voor deze wetwijziging stelde artikel 77 bis §1bis van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen strafbaar het rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik maken van de bijzonder kwetsbare positie van een vreemdeling ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand middels onder meer de verhuur van kamers of enige andere ruimte met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, thans strafbaar krachtens de artikelen 433decies en undecies Sw.

Onder de tenlastelegging B wordt de beklaagde vervolgd voor de feiten daterend vanaf 12 september 2005. De beklaagde wordt onder deze tenlastelegging dus vervolgd wegens huisjesmelkerij onder de in de dagvaarding vermelde verzwarende omstandigheden dat er van deze praktijk een gewoonte werd gemaakt en onder gelding van de nieuwe bepaling inzake huisjesmelkerij, na de wetwijziging door de

wet van 10 augustus 2005 tot wijziging van diverse bepalingen met het oog op de versterking van de strijd tegen mensenhandel en mensensmokkel en tegen praktijken van huisjesmelkers.

Door deze wetswijziging werd het misdrijf van huisjesmelkerij als een autonoom misdrijf beschouwd en niet langer als een specifieke vorm van mensenhandel en werd onder meer het toepassingsgebied uitgebreid naar alle personen, zonder nog langer het onderscheid te maken tussen het feit of ze nu vreemdeling waren of niet.

Door deze wetswijziging stellen de artikelen 433 decies en undecies Sw. strafbaar het rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik maken van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand of zijn precaire sociale toestand middels onder meer de verhuur van kamers of enige andere ruimte met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken met de verzwarende omstandigheid dat van deze activiteit een gewoonte wordt gemaakt.

2.2 Artikel 23 van de Belgische Grondwet bepaalt dat ieder het recht heeft een menswaardig leven te leiden en dat de wet of het decreet daartoe, rekeninghoudend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten waarborgt. Die rechten omvatten o.m. het recht op een behoorlijke huisvesting.

De overheid doet belangrijke inspanningen om dit recht te waarborgen o.m. door sociale huisvesting te organiseren, door minimumkwaliteitseisen voor woningen te bepalen en een wooninspectie op te richten, ... Aanzienlijke bedragen gemeenschapsgelden worden daartoe geïnvesteerd.

Van degene die huizen verhuurt mag worden verwacht dat ook hij inspanningen levert en zich minstens aan de opgelegde kwaliteitsnormen houdt. Zo niet wordt het fundamenteel recht op een behoorlijke huisvesting aangetast, komen mogelijk mensenlevens in gevaar (CO-intoxicatie, elektrocutie) en wordt aan de gezondheid van doorgaans maatschappelijk kwetsbare huurders schade toegebracht.

Men kan ongeschikt en onbewoonbaar verklaarde woongelegenheden niet legaal verhuren. Iedere betaalde huur betekent dus een abnormaal profijt voor de verhuurders.

2.3 De verhuur van de panden wordt op zich door de beklaagde niet betwist. Hij meent zich evenwel als investeerder te goeder trouw te hebben bewogen in de private huurmarkt zonder ooit een abnormaal profijt te hebben nagestreefd of kandidaat huurders te hebben uitgebuit op basis van hun gebrek aan alternatieven.

Uit de stukken van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter zitting blijkt nochtans duidelijk het tegendeel.

De beklagde wist zeer goed welke huurders hij aantrok. Het was in de panden die hij verhuurde een voortdurend komen en gaan van autochtone en allochtone huurders met als gemeenschappelijk kenmerk dat zij maatschappelijk zwak stonden. Vrijwel allen hadden ze lage inkomsten, niet onbelangrijke schulden, sommige een bezwarend gerechtelijk verleden of een preciaire administratieve verblijfssituatie, enz.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat al de personen die onder deze tenlasteleggingen werden weerhouden zich ofwel in een onwettige of preciaire administratieve toestand bevonden ofwel personen betroffen die zich in een preciaire sociale toestand bevonden. Sommigen sleepten een gerechtelijk verleden met zich mee (o.m. _____ en _____), anderen waren ziek, zaten aan lager wal, waren voor hun inkomen afhankelijk van het OCMW, zaten in collectieve schuldenregeling of werden door de beklagde een geschreven huurovereenkomst ontzegd.

Dat de beklagde daarvan niet enkel op de hoogte was of minstens diende te zijn, staat eveneens vast. Hij stelde onder meer zelf dat hij verschillende huurders had die bij hem terecht komen via het OCMW. Verder betrof het personen die weliswaar aan het werk was, doch die gebukt gingen onder een schuldenlast en/of een gerechtelijk verleden en zich zodoende in een preciaire sociale toestand bevonden. De beklagde wist zeer goed dat hij met mensen in een bijzonder kwetsbare positie te maken had.

Dat hij van deze situatie misbruik maakte met het oogmerk op een abnormaal profijt staat eveneens vast. Er werden immers abominabele woongelegenheden verhuurd tegen abnormaal hoge prijzen in de wetenschap dat zij daar wel akkoord mee zouden moeten gaan, gelet op hun gebrekkige administratieve en/of sociale situatie en de nefaste gevolgen daarvan ten aanzien van hun kansen op de vastgoedmarkt. Er werd met andere woorden verhuurd in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid en op zodanige wijze dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken. Er kan passend worden verwezen naar het schrijven van Toezichter Stedenschoon Dr. J. Gilbert en de Directeur hoofd van dienst Ir. Arch. L. Constandt d.d. 14 maart 2006 inzake het pand aan de _____ [...] *Iedere kamer is effectief en afzonderlijk verhuurd aan mensen in probleemsituaties. [...] We kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat hij [bedoeld wordt de beklagde] willens nillens alle regels naast zich neerlegt en dat zijn enige doel is het pand, ongeacht de omstandigheden maximaal te doen renderen.*' (stuk 316).

Het antwoord op de vraag of er een abnormaal profijt is, wordt mede bepaald door het antwoord op de vraag of de gevraagde huurprijzen in redelijke verhouding staan met de aard en het comfort van de verhuurde woongelegenheden. De rechtbank is van oordeel dat dit laatste *in casu* hoegenaamd niet het geval was. De vaststelling dat de kamers in feite ongeschikt of niet bewoonbaar waren, maakt dat iedere vergoeding die voor de verhuring ervan werd bekomen in wezen reeds een abnormaal profijt betekent, zodat het betoog van de beklagde in geen geval kan worden bijgetreden.

Ook het clandestien karakter van de praktijken van de beklagde is totaal onverzoenbaar met zijn beweerde goede trouw. Zo werden de borgens telkens cash in de handen van de beklagde betaald. Onderzoek van de rekeningen reveleerde

dat de beklaagde deze sommen ook effectief voor zichzelf hield en de sommen niet op een geblokkeerde rekening plaatste, zoals bij reguliere verhuur te goeder trouw nochtans gebruikelijk. De maandelijkse listings van huurders en data van betalingen die in agenda's gedetailleerd door de beklaagde werden bijgehouden, werden ook systematisch en telkens op het eind van de maand vernietigd om sporen te wissen.

Mondeling werd aan diverse huurders verbod opgelegd zich op het adres van de gehuurde ruimte in te schrijven in de bevolkingsregisters. Op die manier organiseerde de beklaagde de inschrijvingen op zijn panden geheel fictief conform aan de voorwaarden hem opgelegd door de dienst Vergunningen van Stad precies om aldaar geen achterdocht te wekken (cf. de bijlagen bij het proces-verbaal nr. 11189/08).

Ook de pitazaken werden zogezegd verhuurd. Zo was op papier zaakvoerster, terwijl zij *de facto* louter de opdachten van de beklaagde uitvoerde en alle opbrengsten naar de beklaagde gingen. De pitazaak in de werd gedurende de periode juni 2006 – februari 2007 uitgebaat door en nadien door (BG.61.L1.12740/2008). De huurprijs bedroeg 1.150 euro per maand, de overname bedroeg 50.000 euro.

Dit alles werd cash aan de beklaagde betaald. Van dit alles werd geen euro aan de belastingen aangegeven. Sterker nog, lopende dit alles stond de beklaagde ook nog eens ingeschreven als werkloze en cumuleerde hij zijn riante inkomsten met maandelijks stempelgeld. Dit stempelgeld diende, frappant, louter om zijn personenauto af te betalen (proces-verbaal nr. 12646/2008 – kaft 7, stuk 6).

2.4 De beklaagde kan zich niet verschuilen achter het gegeven dat enkele huurders hun huur betaalden via het OCMW. Het feit dat het OCMW bij de maatschappelijke onderzoeken geen alarm sloeg kan de beklaagde geenszins als element à décharge dienen.

Het ontmaskeren van de beklaagde als huisjesmelker veronderstelde immers de tussenkomst van het gerecht zoals hierboven uitvoerig omschreven, nl. met man en macht. Het is pas na bancair onderzoek, diverse huiszoeken, tal van verhoren en het zorgvuldig bijeenprokkelen van bewijs dat de correcte beeldvorming van de beklaagde als huisjesmelker overtuigend naar voor kwam.

Het is evident dat een OCMW, in de praktijk een maatschappelijk werker, zich op geen enkele manier een dergelijk totaalbeeld kan vormen. Het OCMW beschikt immers niet over politionele bevoegdheden. Dergelijke praktijken ontmaskeren is enkel de taak van politie en justitie, terwijl een OCMW als enige finaliteit heeft het waarborgen van een menswaardig bestaan in hoofde van de hulpvragers. De beklaagde betoogt in besluiten zelf uitvoerig over de grijze zone, de nuanceverschillen tussen iemand die zich te goeder trouw op de huishuurmarkt begeeft en een huisjesmelker.

Het gegeven dat de huurders van de beklaagde niet zelden als hulpvrager een dossier hadden lopen bij het OCMW illustreert en onderstreept naar de mening van de rechtbank enkel het hoger aangehaalde misbruik van de preciaire situaties waarin de huurders veelal verkeerden. De rechtbank is terzake voldoende ingelicht en acht het bijgevolg onnodig de respectieve directeurs van de OCMW's van en als getuige te horen, zoals door de beklaagde voorgesteld. Van enig mededaderschap in hoofde van de openbare diensten kan om deze redenen hoegenaamd geen sprake zijn, zoals door de beklaagde gesuggereerd.

2.5 De beklaagde kan al evenmin gevolgd worden waar hij betoogt dat de staat van de onroerende goederen niet toelaat te besluiten dat het om abominabele woongelegenheden ging.

Het pand aan de werd onmiddellijk onbewoonbaar verklaard wegens gevaar voor CO intoxicatie, ontploffingsgevaar en gevaar voor electrocutie. De wooninspectie verklaarde ook het pand aan de meteen volledig onbewoonbaar wegens gevaar voor electrocutie, het ontbreken van een veilige toegang en de onbereikbaarheid van gas- en elektriciteitsmeters. Ook de woning aan de werd prompt onbewoonbaar verklaard. Er heerste brandgevaar, er was risico op electrocutie, de gasinstallatie was ontploffingsklaar en ook hier waren gas- en elektriciteitsmeters onbereikbaar. Tenslotte achtte de wooninspectie ook het pand aan de onbewoonbaar wegens onveilige toegang, elektrocutiegevaar, ontploffingsgevaar van de gasinstallatie en onbereikbaarheid van gas- en elektriciteitsmeters.

Het staat dus buiten kijf dat de panden wel degelijk in abominabele staat verkeerden en totaal ongeschikt waren voor verhuur.

Louter illustratief maar wel geheel consequent met de vaststellingen van de wooninspectie is ook de staat waarin de pitazaken werden verhuurd. Men stelde er onder meer het volgende vast: ophoping van vuil, kabels en leidingen die de hygiëne bemoeilijken, gebrekkige temperatuursbeheersing bij de koelbewaring van levensmiddelen, een vuile koeltoonbank, open conserven, beschadigd en dus moeilijk schoon te maken koelmeubel, geopende emmers frietsaus op kamertemperatuur, een dode muis in de bereidingsplaats, sausen en kazen met schimmelvorming, rommelige ruimtes voor levensmiddelen (*de facto* een overdekte koer), onverpakt vlees in de diepvries, een blik met bombage, enz.

De verklaring van deze of gene huurder dat hij geen opmerkingen te formuleren had met betrekking tot het comfort of de huisbaas is irrelevant en het feit dat een vreemdeling misbruik aanvaardt ontnemt aan de aangeklaagde handeling niet haar onrechtmatig karakter (vgl. Corr. Gent 13 juni 2006, *T. Strafr.* 2007, 74-76).

Dat de vaak brandgevaarlijke panden in het centrum van de binnenstad zijn gelegen verantwoordt ook geenszins de aangerekende prijzen, zoals de beklaagde betoogt. Veeleer integendeel maakt dit het roekeloze gedrag van de beklaagde nog bedenkelijker: een eventuele uitlaande brand impliceerde immers een belangrijk risico voor de aanpalende rijwoningen.

2.6 Wat betreft de verzwarende omstandigheid van de gewoonte, stelt de rechtbank vast dat de hierboven uiteengezette activiteiten gedurende lange periodes en met een systematische nauwkeurigheid werden verder gezet en derhalve wel degelijk een gewoonte betroffen. Voor een overzicht van de huurders met contract en die zonder contract alsmede voor een niet limitatief overzicht van (aanwijzingen van) vroegere bewoners kan worden verwezen naar het overzicht in het proces-verbaal nr. 015086/08, p. 3 t.e.m. 17.

De rechtbank is van oordeel dat de tenlasteleggingen A en B in hoofde van de beklagde bewezen zijn, inbegrepen de verzwarende omstandigheid.

Meteen is duidelijk dat de rechtbank van mening is dat niet dient te worden ingegaan op het verzoek tot herkwalificatie van de tenlasteleggingen A en B als loutere inbreuken op de Wooncode, het ging om huisjesmelkerij.

Tenlasteleggingen C en D in het dossier gekend onder not. nr. BG/55.98.2337-06

2.7 De beklagde wordt onder de tenlasteleggingen C en D vervolgd voor valsheid in geschrifte en gebruik van een vals stuk.

Over de incorrect gebleken aangifte van het verlies van de nummerplaat verhoord legde de beklagde op 25 augustus 2008 de volgende verklaring af: *'Het verlies heeft zich voorgedaan in volgende omstandigheden: ik had de nummerplaat verwijderd van mijn toenmalig voertuig en heb de nummerplaat ergens gelegd op de koer van mijn zaak ter Echter na verloop van tijd vond ik mijn nummerplaat niet meer terug. Ondertussen wou ik mijn verzekering en inschrijving opzeggen want ik betaalde dit nog steeds hoewel ik geen voertuig meer bestuurde met deze nummerplaat. Aanvankelijk dacht ik dat ik mijn nummerplaat reeds had overhandigd aan mijn verzekeringsmakelaar die steeds bij mij thuis kwam. Mijn verzekeringsmakelaar twijfelde ook. Men gaf mij raad om aangifte te doen van het verlies van de nummerplaat bij de politie. Ik heb dat gedaan op 5 juli 2007. Ondertussen, dat is een 6 à 7 maanden later, vond ik de nummerplaat terug in mijn zaak te Ik heb de nummerplaat in de koffer van mijn tweede voertuig gelegd met de bedoeling ze binnen te geven maar ik moet zeggen dat ik wat slordig ben op dat gebied.'*

De rechtbank is van oordeel dat dit betoog niet geheel ongeloofwaardig voorkomt. Minstens ligt terzake geen sluitend bewijs van de onjuistheid van deze versie van de feiten voor.

Het bedrieglijk opzet vereist voor het bestaan van valsheid in geschriften is het opzet om zichzelf of een ander een onrechtmatig voordeel te verschaffen (Cass. 22 februari 1977, *Arr. Cass.*, 682; Cass. 20 november 1973, *Arr. Cass.*, 1974, 325; Cass. 6 februari 1979, *Arr. Cass.*, 1978-79, 641; Cass. 15 juni 1982, *Arr. Cass.* 1981-82, 1282 en *Pas.* 1982, I, 1194; Cass. 13 maart 1996, *Arr. Cass.*, 224, *Pas.* I, 239 en *Rev. dr. pén.* 755). Dergelijk bedrieglijk opzet is naar de mening van de

rechtbank niet bewezen. De rechtbank is de mening toegedaan dat ook het gebruik van een vals stuk niet naar eis van recht bewezen voorkomt.

Opdat er gebruik van valse stukken zou zijn in de zin van artikel 197 Sw., is vereist dat de stukken aangewend worden met het doel de valsheden die ze inhouden enig uitwissel te geven (zie nuttig: Cass. 16 mei 1978, *Arr. Cass.*, 1075). Gebruik veronderstelt de materiële gedraging van het zich bedienen van de akte of het stuk om er een bepaald doel mee te bereiken (zie nuttig: Cass. AR P.08.0167.N, 13 mei 2008, www.cass.be).

De aangifte beantwoordde dan wel niet aan de realiteit, uit het strafdossier blijkt niet dat de beklaagde zich van de foutieve aangifte bediende. Ook voor de tenlastelegging D dringt zich bijgevolg de vrijspraak op.

De tenlasteleggingen C en D zijn niet naar eis van recht bewezen. De beklaagde dient ter zake te worden vrijgesproken en ontslagen van rechtsvervolging.

Tenlastelegging E in het dossier gekend onder not. nr. BG/55.98.2337-06

2.8 De beklaagde wordt onder tenlastelegging E vervolgd voor zegelverbreking.

Hieromtrent bestaat geen twijfel. De beklaagde gaf herhaaldelijk toe het pand te hebben betreden ondanks de verzegeling.

Dat betrokkene tot tweemaal toe beweerde hiervoor toestemming van de dossierbeheerder bij de politie te hebben gekregen is benevens onjuist ook irrelevant: een dergelijke toestemming zou enkel de onderzoeksrechter hebben kunnen geven.

De tenlastelegging E is naar eis van recht bewezen in hoofde van de beklaagde op basis van de strafinformatie, de verklaringen van de betrokkenen en de behandeling van de zaak ter terechtzitting.

De tenlasteleggingen A 1 t/m 16 en B in het dossier gekend onder not. nr. BG/62.97.336/08

2.9 De inbreuken op de regelgeving inzake de voedselveiligheid komen op basis van de strafinformatie, de verklaringen van de beklaagde, de fotoreportage, de vaststellingen van de ter zake bevoegde inspectiediensten en de behandeling van de zaak ter zitting naar eis van recht bewezen voor en worden overigens door de beklaagde niet betwist.

De tenlasteleggingen A 1 t/m 16 en B in het dossier gekend onder not. nr. BG/62.97.336/08 zijn bewezen.

De tenlastelegging in het dossier gekend onder not. nr. BG/66.97.250/09

2.10 Onder de enige tenlastelegging in het dossier gekend onder het notitienummer BG/66.97.250/09 wordt de beklaagde vervolgd voor het verhuren van 5 woningen als hoofdverblijfplaats, terwijl deze niet voldeden aan de vereisten van artikel 5 van de Wooncode.

De beklaagde diende er zich als verhuurder vóór en tijdens de verhuring als hoofdverblijfplaats rekenschap van te geven dat de panden beantwoordden aan de vereisten van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode.

Vermits het decreet geen aanduiding nopens het moreel element bevat, volstaat het bewust en vrijwillig handelen van de beklaagde.

De beklaagde handelde in strijd met wat een normaal zorgvuldige en vooruitziende persoon, geplaatst in dezelfde feitelijke omstandigheden, zou hebben gedaan.

Verschillende in beide panden vastgestelde gebreken, zoals de verouderde elektriciteit, zijn niet aan de huurders te wijten. Het zijn evenmin gebreken die zich recent hebben voorgedaan. Integendeel, de gebreken waren van structurele aard en bestonden ongetwijfeld ook bij de vroegere huurders.

De beklaagde liet nochtans na de noodzakelijke werken uit te voeren. De rechtbank verwijst ter zake naar het proces-verbaal nr. BG62P.RW.100066-2008 d.d. 18 maart 2010.

De tenlastelegging is naar eis van recht bewezen op basis van de strafinformatie, de verklaringen van de betrokkenen en de behandeling van de zaak ter terechtzitting.

3. STRAFTOEMETING

3.1 De ten aanzien van de beklaagde bewezen verklaarde tenlasteleggingen onder A, B en E in het dossier gekend onder het not. nr. BG/55.98.2337-06 zijn samen met de tenlasteleggingen in het dossier gekend onder het not. nr. BG/62.97.336/08 en de enige tenlastelegging in het dossier gekend onder het notitienummer BG/66.97.250/09 telkens de uiting van éénzelfde strafbare gedraging zodat voor alle feiten samen telkens slechts één straf moet worden opgelegd, de zwaarste, dit is de straf voor de feiten onder tenlastelegging B.

De in art. 77bis §1bis bedoelde feiten, vervat onder de tenlastelegging A, werden onder het regime van art. 77bis §2bis, van de Vreemdelingenwet – die van toepassing was ten tijde van de feiten – gestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en met een geldboete van 500 tot 25.000 EUR.

Na correctionalisering, zoals reeds aangenomen in de beschikking van de raadkamer, worden deze feiten gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar en met een geldboete.

Door de wet van 10 augustus 2005 (*B.S.* 2 september 2005) werden de bepalingen van art. 77bis, §1bis en §2bis, van de Vreemdelingenwet ondergebracht in de nieuwe artikelen 433decies en 433undecies van het Strafwetboek.

De beklaagde pleegde enerzijds misdrijven onder de gelding van de oude (mildere) wetgeving (tenlastelegging A), doch pleegden deze verder onder de gelding van de nieuwe (strengere) wet (tenlastelegging B).

Wanneer een voortdurend misdrijf is begonnen onder de gelding van een wet, doch wordt voortgezet onder een nieuwe wet die strenger is dan de vorige, is die nieuwe strengere strafwet toepasselijk wanneer alle constitutieve bestanddelen van het misdrijf aanwezig zijn op het ogenblik dat de nieuwe wet van kracht was, hetgeen in casu het geval was (zie onder meer Cass., 5 april 2005, *www.cass.be*).

De nieuwe zwaardere strafmaat is dan ook van toepassing. Art. 433undecies Strafwetboek bepaalt dat, ingeval van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, het in artikel 433decies bedoelde misdrijf wordt gestraft met een gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en met een geldboete van 1.000 EUR tot 100.000 EUR waarbij de boete zo veel keer wordt toegepast als er slachtoffers zijn.

Daarnaast dient overeenkomstig art. 433 terdecies Sw. tevens de ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 Sw. te worden uitgesproken.

3.2 Paragraaf 1bis van artikel 77 bis van de Wet van 15 december 1980 heeft tot doel een bijzondere vorm van uitbuiting van vreemdelingen te beteugelen namelijk de huisjesmelkerij.

De zwakke positie van vreemdelingen maakt dat zij ten prooi zijn aan de verhuuring van kamers of woningen die onbewoonbaar of ongeschikt zijn en dit tegen – in acht genomen de lamentabele woonomstandigheden – te hoge huurprijzen. De vaak menonwaardige woonomstandigheden houden veiligheids- en gezondheidsrisico's in.

Met de wet van 10 augustus 2005 tot wijziging van diverse bepalingen met het oog op de versterking van de strijd tegen mensenhandel en mensensmokkel en tegen praktijken van huisjesmelkers heeft de wetgever voormelde bescherming nog uitgebreid naar ook niet vreemdelingen in een bijzonder kwetsbare positie en gaf daarmee het belang aan dat het beleid hecht aan de strijd tegen deze laakbare praktijken.

De aanhoudende problemen inzake de kwaliteit van de op de private huurmarkt aangeboden woningen, gekoppeld aan de bezorgdheid om het lot van de meest kwetsbaren, hebben zowel de federale, als de regionale overheden ertoe aangezet de verbetering van het woningbestand tot één van de topprioriteiten van hun respectievelijk (woon)beleid te maken (P. DE SMEDT, P., 'De woonkwaliteitregeling in de Vlaamse Wooncode', *De Vlaamse Wooncode, lokaal woonbeleid en woonkwaliteit*, die Keure, Brugge, 71).

Van diegenen die uit winstooigmerk huizen en kamers verhuren mag verwacht worden dat ook zij inspanningen leveren en zich minstens aan de opgelegde kwaliteitsnormen houden. Dat niet doen tast niet enkel voormeld fundamenteel recht op een behoorlijke huisvesting aan, het brengt ook direct mensenlevens in gevaar en het schaadt de gezondheid, in vele gevallen van personen die zich reeds in een sociaal en maatschappelijk zwakkere positie bevinden.

De feiten zijn ernstig en laakbaar. Rekening houdend met alle voormelde elementen dringen een gevangenisstraf en een geldboete zoals hierna bepaald zich op.

3.3 Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde, zoals onder meer blijkt uit het strafregister.

Uit het proces-verbaal nr. BG62P.RW.100066-2008 van de wooninspectie blijkt dat de beklaagde toch enige lessen trok uit het strafonderzoek. De beklaagde verhuurt thans eengezinswoningen en de woningen die er het ergst aan toe zijn worden voorlopig niet verhuurd.

Het strafregister van de beklaagde is dan weer ongunstig. Het vermeldt een 24-tal veroordelingen waaronder een correctionele veroordeling in 2001 inzake volksgezondheid, bescherming van de gebruiker, voedingsmiddelen en netheid van de lokalen en materialen.

Nu de feiten niet van aard zijn dat zij gestraft moeten worden met één of meer straffen van meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden evenwel in acht genomen worden bij de toepassing van artikel 8 probatiewet en wordt de geldboete en gevangenisstraf in belangrijke mate met uitstel opgelegd.

4. DE BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING VAN HET VERMOGENSVOORDEEL

Het Openbaar Ministerie vorderde in het dossier gekend onder not. nr. BG/55.98.2337-06 en in het dossier gekend onder not. nr. BG/66.97.250/09 eveneens, overeenkomstig art. 42 en 43bis Sw., de bijzondere verbeurdverklaring van het vermogensvoordeel ten belope van minstens 107.180, respectievelijk minstens 103.284 euro.

Ter terechtzitting d.d. 7 juni 2010 verduidelijkte het Openbaar Ministerie dat verbeurdverklaring van het vermogensvoordeel slechts éénmaal wordt gevorderd, zette het uiteen dat de met beslag bezwaarde onroerende goederen momenteel worden verkocht en verzocht het de rechtbank te zeggen voor recht dat het verbeurdverklaarde vermogensvoordeel mag worden aangerekend op de opbrengst van deze verkopen.

Het bedrag van het vermogensvoordeel werd berekend aan de hand van de

verklaringen en de stukken uit het dossier en de huurprijzen die daaruit bleken.

Dit vermogensvoordeel dient inderdaad verbeurd verklaard te worden.

Het vermogensvoordeel laat zich als volgt becijferen:

<i>Pand</i>	<i>Minimum</i>	<i>Maximum</i>
	€ 5.350	€ 11.800
	€ 19.700	€ 24.800
	€ 33.504	€ 81.400
	€ 38.830	€ 40.905
	€ 10.800	€ 109.080

Voormelde berekening werd correct gevoerd zowel wat het aantal woongelegenheden, als de periodes betreft.

De rechtbank hanteert het minimum, zodat het vermogensvoordeel wordt bepaald op 108.184 EUR, beperkt tot **107.180,00 EUR**, zoals gevorderd door het openbaar ministerie

Vermits de woongelegenheden in de gegeven omstandigheden niet mochten verhuurd worden, is dit bedrag integraal een vermogensvoordeel dat de beklaagde rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf heeft gehaald.

De beklaagde werd geconfronteerd met het gegeven dat
en hoewel zij een zelfstandig statuut hadden, in werkelijkheid een loon werden uitbetaald.

De rechtbank is van oordeel dat wanneer hun werkstatuut in ondergeschikt verband zou zijn aannemelijk gemaakt, quod non, er redenen zouden zijn geweest om het vermogensvoordeel te begroten op minimum 156.982,58 EUR, aangezien zij in dat geval correct hadden moeten zijn verloond ten minste aan een 38 uren week.

De beklaagde bevindt zich thans ingevolge de tijdelijke stopzetting van de uitbating van de pitazaken en het strafrechtelijk beslag in een financieel precaire situatie en hij maakt aannemelijk thans regulier te verhuren en in de mate daartoe middelen zijn, de woningen aan het renoveren te zijn zodat wordt ingegaan op het verzoek de verbeurdverklaring deels met uitstel op te leggen.

5. DE HERSTELVORDERING

Artikel 20bis van de Vlaamse Wooncode bepaalt dat de rechter, naast de straf, de overtreder kan bevelen om werken uit te voeren om de woning te laten voldoen aan de vereisten van artikel 5.

Dit gebeurt ambtshalve of op vordering van de wooninspecteur of het college van burgemeester en schepenen op wier grondgebied de woning zich bevindt.

De rechter bepaalt daarvoor een termijn die maximaal 2 jaar bedraagt en kan eveneens een dwangsom opleggen.

Wanneer de overtreder geen houder is van een zakelijk recht op de woning, kan de rechtbank, op vordering van de wooninspecteur of het college van burgemeester en schepenen of ambtshalve, machtiging verlenen aan de wooninspecteur, het college van burgemeester en schepenen of eventueel de burgerlijke partij om in de uitvoering van de werken te voorzien.

De gewestelijk wooninspecteur vorderde op 22 februari 2010 het herstel zodat de woningen binnen de 10 maanden zouden voldoen aan de kwaliteitsvereisten. Bovendien werd een dwangsom van 125,00 euro en de onmiddellijke uitvoerbaarheid gevorderd.

De herstelvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Het herstel is nog steeds noodzakelijk opdat de woningen zouden voldoen aan de decretale kwaliteitsvereisten. Herstel is een bijzondere vorm van teruggave.

Teneinde de verdere verkrotting van de gebouwen tegen te gaan, moet dit vonnis wat betreft dit onderdeel van de veroordeling uitvoerbaar verklaard worden niettegenstaande hoger beroep.

6. OP BURGERLIJK GEBIED

Materiële schade

6.1 De verbeurd te verklaren sommen zijn de huur- en borggelden die de burgerlijke partijen aan de beklaagde betaalden krachtens een verhuring in strijd met de strafwet.

De toewijzing van de verbeurd te verklaren sommen sluit aan op de teruggave zoals bedoeld in art. 44 Strafwetboek. Krachtens die bepaling is de rechtbank ertoe verplicht de teruggave uit te spreken.

Sinds lang wordt aangenomen dat de teruggave zich niet alleen beperkt tot het opnieuw ter beschikking stellen aan de eigenaar van voorwerpen die hem ontnomen werden. In de ruime betekenis bestaat de teruggave in elke maatregel die ertoe strekt de gevolgen van het misdrijf ongedaan te maken (zie nuttig: P.E. Trousse, *Droit pénal*, dl. I.1, in *Les Nouvelles*, Brussel, Larcier, 1956, nr. 1562).

In die zin wordt aangenomen dat wanneer een overeenkomst door een misdrijf werd verkregen, deze door het misdrijf verkregen overeenkomst geen effect mag sorteren en dat daartoe de overeenkomst wordt nietigverklaard (zie nuttig: R. Van Roye, *Manuel de la partie civile*, 1945, nr. 321, p. 347; C.J. Vanhoudt en W.

Calewaert, *Belgisch Strafrecht*, Gent, Story-scientia, 1968, nr. 1866; P.-L. Bodson, *Manuel de droit pénal*, Luik, 1986, 388).

Deze nietigverklaring is de civielrechtelijke sanctie van een overeenkomst die niet oprechtsgeldige wijze is tot stand gekomen omdat de overeenkomst werd verkregen door middel van een misdrijf (zoals overeenkomsten verkregen door afpersing, oplichting, ... zie C.J. Vanhoudt en W. Calewaert, *o.c.*, 1023, voetnoot 3).

Deze nietigverklaring is een vorm van herstel die ook voor de burgerlijke rechter zou kunnen worden gevorderd en onderscheidt zich als zodanig niet van de nietigheid die de burgerlijke rechter in voorkomend geval uitspreekt. Wel dient de strafrechter ambtshalve over de teruggave te beslissen, ook zonder een daartoe strekkende vordering van de benadeelde (zie P.E. Trousse, *o.c.*, nr. 1567-1568).

Een gevolg van deze nietigheid is de teruggave aan de burgerlijke partij van de huurgelden die zij betaalde.

Daar is niet de minste ingebrekestelling voor vereist.

De rechtbank spreekt bijgevolg ambtshalve, met toepassing van artikel 44 Strafwetboek, de nietigverklaring van de huurovereenkomsten uit.

De vorderingen van de burgerlijke partijen tot toewijzing van de verbeurd verklaarde gelden is gegrond in de hierna volgende mate.

Morele schade

6.2 De burgerlijke partijen waren slachtoffer van de bewezen verklaarde feiten. Gelet op de exploitatie is een bedrag van 250 euro billijk en toewijsbaar waar gevorderd.

De burgerlijke partijstellingen

6.3 Burgerlijke partij vordert 2.700,00 euro uit hoofde van betaalde huurgelden, te vermeerderen met de vergoedende intresten gerekend aan de wettelijke intrestvoet op de maandelijkse betaalde huurprijzen te rekenen vanaf de eerste van iedere maand en dit voor de huurtermijn augustus 2007 tot en met mei 2008 en de gerechtelijke intresten tot de dag der algehele betaling alsmede 1.175,00 euro uit hoofde van de betaalde waarborgsom, morele schade en administratiekosten, te vermeerderen met de vergoedende intresten gerekend aan de wettelijke intrestvoet te rekenen vanaf 28 augustus 2007 meer de gerechtelijke intresten tot de dag der algehele betaling, alsook een rechtsplegingsvergoeding.

De bewezen verklaarde betichting B25 de beklaagde ten laste gelegd staat in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partij werden geleden.

De beklaagde is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door deze burgerlijke partij geleden schade en is dan ook ertoe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

De vordering van de burgerlijke partij tot toewijzing van de verbeurd verklaarde zaken is gegrond ten belope van 2.700,00 euro huur + 600,00 euro borg = 3.300,00 euro materiële schadevergoeding + 250,00 euro morele schadevergoeding = 3.550,00 euro.

De gevorderde interest op de som van 3.550,00 euro wordt aan de burgerlijke partij bij wijze van schadevergoeding toegekend vanaf de gemiddelde datum bepaald op 1 januari 2008.

Aan de burgerlijke partij dient eveneens de rechtsplegingsvergoeding te worden toegekend die dient te worden bepaald op 650,00 euro.

6.4 Burgerlijke partij vordert 1.750,00 euro meer de gerechtelijke intresten vanaf 9 mei 2008, alsook een rechtsplegingsvergoeding.

De bewezen verklaarde betichting B23 de beklaagde ten laste gelegd staat in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partij werden geleden.

De beklaagde is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door deze burgerlijke partij geleden schade en is dan ook ertoe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

De vordering van de burgerlijke partij tot toewijzing van de verbeurd verklaarde zaken is gegrond ten belope van 500,00 euro huur + 1.000,00 euro borg = 1.500,00 euro materiële schadevergoeding + 250 euro morele schadevergoeding = 1.750,00 euro.

De gevorderde interest op de som van 1.750,00 euro wordt aan de burgerlijke partij bij wijze van schadevergoeding toegekend vanaf de gemiddelde datum bepaald op 19 mei 2008.

Aan de burgerlijke partij dient eveneens de rechtsplegingsvergoeding te worden toegekend die dient te worden bepaald op 400,00 euro.

6.5 Burgerlijke partij vordert 1,00 euro provisioneel op alle schade in meer de vergoedende intresten vanaf de feiten, de gerechtelijke intresten vanaf 12 januari 2010, alsook een rechtsplegingsvergoeding.

De bewezen verklaarde betichting B31 de beklaagde ten laste gelegd staat in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partij werden geleden.

De beklaagde is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door deze burgerlijke partij geleden schade en is dan ook ertoe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

De vordering van de burgerlijke partij tot toewijzing van de verbeurd verklaarde zaken is gegrond ten belope van 1 euro provisioneel op alle schade = 1,00 euro.

De gevorderde interest op de som van 1,00 euro wordt aan de burgerlijke partij bij wijze van schadevergoeding toegekend vanaf heden.

Aangezien een provisionele schadevergoeding wordt toegekend, worden geen vergoedende intresten toegekend en wordt de beslissing over de kosten aangehouden.

6.6 Burgerlijke partij vordert 2.550,00 euro, meer de intresten tot en met datum van betaling, alsook een rechtsplegingsvergoeding.

De bewezen verklaarde betichting B8 de beklaagde ten laste gelegd staat in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partij werden geleden.

De beklaagde is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door deze burgerlijke partij geleden schade en is dan ook ertoe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

De vordering van de burgerlijke partij tot toewijzing van de verbeurd verklaarde zaken is gegrond ten belope van 2.550,00 euro huur t.t.v. materiële schadevergoeding.

Morele schadevergoeding wordt niet gevorderd.

De gevorderde interest op de som van 2.550,00 euro wordt aan de burgerlijke partij bij wijze van schadevergoeding toegekend vanaf de gemiddelde datum bepaald op 22 maart 2007.

Aan de burgerlijke partij dient eveneens de rechtsplegingsvergoeding te worden toegekend die dient te worden bepaald op 650,00 euro.

6.7 Burgerlijke partij vordert 1,00 euro morele schadevergoeding, alsook een rechtsplegingsvergoeding.

De bewezen verklaarde betichting B12 de beklaagde ten laste gelegd staat in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partij werden geleden.

De beklaagde is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door deze burgerlijke partij geleden schade en is dan ook ertoe gehouden deze schade integraal te

vergoeden.

Materiële schadevergoeding wordt niet gevorderd.

De vordering van de burgerlijke partij is gegrond ten belope van 1 euro morele schade = 1,00 euro.

De gevorderde interest op de som van 1,00 euro wordt aan de burgerlijke partij bij wijze van schadevergoeding toegekend vanaf de gemiddelde datum bepaald op 16 mei 2008.

Aan de burgerlijke partij dient eveneens de rechtsplegingsvergoeding te worden toegekend die dient te worden bepaald op 150,00 euro.

6.8 Burgerlijke partij vordert 3.400,00 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten aan wettelijke intrestvoet vanaf 1 juni 2006 tot aan de datum van de uitspraak tot aan de algehele betaling, alsook een rechtsplegingsvergoeding.

De bewezen verklaarde betichtingen B11 en B18 de beklagde ten laste gelegd staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partij werden geleden.

De beklagde is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door deze burgerlijke partij geleden schade en is dan ook ertoe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

De vordering van de burgerlijke partij tot toewijzing van de verbeurd verklaarde zaken is gegrond ten belope van 2.550,00 euro huur + 850,00 euro borg = 3.400,00 euro materiële schadevergoeding.

Morele schadevergoeding wordt niet gevorderd.

De gevorderde interest op de som van 3.400,00 euro wordt aan de burgerlijke partij bij wijze van schadevergoeding toegekend vanaf de gemiddelde datum bepaald op 14 oktober 2007.

Aan de burgerlijke partij dient eveneens de rechtsplegingsvergoeding te worden toegekend die dient te worden bepaald op 650,00 euro.

6.9 Burgerlijke partij vordert ten titel van diverse en uiteenlopende schadeposten 4.750 euro materiële schadevergoeding.

De bewezen verklaarde betichting B16 de beklagde ten laste gelegd staat in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partij werden geleden.

De beklaagde is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door deze burgerlijke partij geleden schade en is dan ook ertoe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

De vordering van de burgerlijke partij tot toewijzing van de verbeurd verklaarde zaken is gegrond ten belope van 900,00 euro huur + een bedrag voor diverse schadeposten ex aequo et bono op 500,00 euro begroot = 1.400,00 euro = materiële schadevergoeding.

Morele schadevergoeding wordt niet gevorderd (en de burgerlijke partij legt geen bewijs voor van gemaakte verhuis- en herinrichtingskosten.)

De gevorderde interest op de som van 1.400,00 euro materiële schadevergoeding wordt aan de burgerlijke partij bij wijze van schadevergoeding toegekend vanaf de gemiddelde datum bepaald op 31 april 2008.

Aan de burgerlijke partij dient eveneens de rechtsplegingsvergoeding te worden toegekend die dient te worden bepaald op 650,00 euro.

6.10 Burgerlijke partij vordert ten titel van diverse en uiteenlopende schadeposten 7.575,00 euro materiële schadevergoeding.

De bewezen verklaarde betichting B9 de beklaagde ten laste gelegd staat in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partij werden geleden.

De beklaagde is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door deze burgerlijke partij geleden schade en is dan ook ertoe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

De vordering van de burgerlijke partij tot toewijzing van de verbeurd verklaarde zaken is gegrond ten belope van 1.275,00 + 450,00 = 1.725,00 euro huur + 850,00 euro borg = 2.575,00 euro + een ex aequo et bono begroot bedrag van 1.500,00 euro voor diverse schadeposten = 4.075,00 materiële schadevergoeding + 250,00 euro morele schadevergoeding = 4.325,00 euro.

De gevorderde interest op de som van 4.325,00 euro wordt aan de burgerlijke partij bij wijze van schadevergoeding toegekend vanaf de gemiddelde datum bepaald op 14 april 2008.

Aan de burgerlijke partij dient eveneens de rechtsplegingsvergoeding te worden toegekend die dient te worden bepaald op 900,00 euro.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid:
art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;

art. 4 V.T.Sv;
 art. 162, 182, 184, 185 § 1, 186, 189, 190, 194, 226, 227 van het Wetboek van Strafvordering;
 art. 2 al 2, 3, 5, 25, 38, 40, 41, 41 bis, 42, 43, 44, 45, 51, 52, 65, 66, 79, 80, 100, 193, 196, 197, 214, 433 quinquies § 1, 3°, 496 al. 1 en 2 van het Strafwetboek;
 art. 2, 3 en 4 van de wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
 K.B. van 11 december 2001 (B.S. 22.12.2001);
 art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
 art. 28- 29 Wet 1 augustus 1985;
 programmawet 24 december 1993;
 art. 155, § 2 Gerechtelijk Wetboek;
 art. 8, 14/1 en 18 bis van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964 en art. 7 Wet 09.01.1991.
 alsmede de artikelen en wetsbepalingen vermeld in de tenlasteleggingen.

DE RECHTBANK,

Recht doende op **tegenspraak**.

Voegt de bundels met notitienummer BG 62.97.336-08 FL en BG.66.97.250-09 FL bij de bundel met notitienummer BG55.98.2337-06 VF.

1. STRAFRECHTELIJK

1.1 Verklaart de **tenlasteleggingen C en D** onder not. nr. **BG/55.98.2337-06 niet bewezen**, spreekt de voor deze feiten **VRIJ** en ontslaat hem van elke verdere rechtsvervolgning ter zake, zonder kosten.

1.2 Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde **tenlasteleggingen A, B en E** in het dossier gekend onder het not. nr. **BG/55.98.2337-06**, de hierboven omschreven en bewezen verklaarde **tenlasteleggingen A 1 t/m 16 en B** in het dossier gekend onder not. nr. **BG/62.97.336/08** en de hierboven omschreven en bewezen verklaarde **tenlastelegging** in het dossier gekend onder not. nr. **BG/66.97.250/09 SAMEN** bij toepassing van artikel 65 lid 1 Sw. tot:

een **gevangenisstraf van EEN JAAR** en een **geldboete van (31 maal 1000 EUR =) 31.000,00 (EENENDERTIG-DUIZEND) EUR**.

Verhoogt de geldboete met **vijfenveertig decimes**, aldus gebracht op **170.500,00 (HONDERDZEVENTIG DUIZEND VIJFHONDERD) EURO**.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een **gevangenisstraf van drie maanden**.

Stelt vast dat de veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994) en meent dat een **opdeproefstelling** van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis, gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, **uitgesteld** wordt voor een termijn van **VIJF JAAR** voor wat betreft de **uitgesproken gevangenisstraf met uitzondering van de reeds ondergane voorlopige hechtenis** en voor een termijn van **DRIE JAAR** voor wat betreft **27.000,00 EURO, gebracht op 148.500,00 EURO** van de **uitgesproken geldboete** en de daarmee gepaard gaande vervangende gevangenisstraf.

Verwijst de veroordeelde tot het betalen van de **kosten** van het geding, voor wat de drie gevoegde zaken samen betreft, begroot op **€1.190,52**.

Laat de overige kosten begroot op **€ 52,80 ten laste van de Staat**

Verwijst de veroordeelde tevens tot het **betalen** van een **vergoeding** van **€ 25,00** zoals bepaald bij artikel 91 van het KB van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd.

Verplicht de veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **vijftientig euro + 45 decimes = €137,50** te **betalen** bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985, zoals laatst gewijzigd door K.B. dd 31.10.2005).

1.3 Ontzet de beklaagde tevens uit de **rechten** genoemd in
artikel 31 Sw. gedurende een termijn van **VIJF JAAR**.

1.4 Beveelt overeenkomstig artikel 42 § 3, 43 en 43 bis strafwetboek, in hoofde van de beklaagde de **bijzondere verbeurdverklaring** van een
bedrag van **107.180,00 EUR** zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de gepleegde feiten A en B zijn verkregen.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft **NEGEN/TIENDEN van de bijzondere verbeurdverklaring** van een bedrag van **107.180,00 EUR** zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de gepleegde feiten A en B zijn verkregen zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt voor recht dat voornoemd verbeurd verklaard bedrag pro rata dient te worden

toegerekend op de te betalen geldsommen aan de **burgerlijke partijen**.

Beveelt dat dit bedrag zal worden **voorafgenomen** van de tijdens het onderzoek bij in beslaggenomen roerende en onroerende goederen.

Beveelt dat **na voormelde voorafname** de beslagen worden opgeheven en **saldi** van de beslagen goederen aan de respectieve beslagene worden **teruggegeven**.

2. DE HERSTELVORDERING

Verklaart de **eis** van de tussenkomende partij, de **VLAAMSE WOONINSPECTEUR**, **toelaatbaar** en **gegrond**.

Beveelt dat gehouden is tot het **uitvoeren** van de **werken** om de **woningen** gelegen te **eerste en tweede verdieping**, en aan de **te** te laten **voldoen** aan de **veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten**.

Bepaalt de **termijn** voor de uitvoering van de werken aan het gebouw op **10 maanden na de uitspraak van dit vonnis**.

Zegt voor recht dat de veroordeelde de **VLAAMSE WOONINSPECTEUR** onmiddellijk bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengt wanneer de opgelegde werken vrijwillig werden uitgevoerd.

Veroordeelt tot betaling aan de **VLAAMSE WOONINSPECTEUR** van een **dwangsom** ten bedrage van **125,00 EUR per dag** **vertraging** in de **uitvoering** der **werken**,

Zegt voor recht dat de aan de hoofdveroordeling gekoppelde termijn geen termijn is in de zin van art. 1385bis, vierde lid Ger.W.

Machtigt de **VLAAMSE WOONINSPECTEUR**, indien de veroordeelde in **gebreke blijft** om de bevolen werken binnen de gestelde termijn **zelf uit te voeren**, om ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien. **Verplicht** de veroordeelde in geval van ambtshalve uitvoering om alle **uitvoeringskosten** te **vergoeden** op vertoon van een staat, opgesteld door de **VLAAMSE WOONINSPECTEUR**

Beveelt dat dit vonnis, wat betreft de **beslissing** over het **herstel**, **uitvoerbaar** is **bij voorraad**, niettegenstaande hoger beroep.

2. BURGERRECHTELIJK

2.1 Verklaart ambtshalve, met toepassing van artikel 44 Strafwetboek, de **huurovereenkomsten afgesloten** tussen de beklagde en de burgerlijke partijen **nietig**.

Verklaart de eisen van de burgerlijke partijen **toelaatbaar** en in de **hierna bepaalde mate gegrond**.

2.2 Veroordeelt de **beklaagde** om te betalen aan _____ de som van **3.550,00 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 1 januari 2008 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der algehele betaling, meer de kosten.

Veroordeelt de **beklaagde** om te betalen aan de burgerlijke partij een **rechtsplegingsvergoeding** van **650,00 EUR**.

2.3 Veroordeelt de **beklaagde** om te betalen aan _____ de som van **1.750,00 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 19 mei 2008 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der algehele betaling, meer de kosten.

Veroordeelt de **beklaagde** om te betalen aan de burgerlijke partij een **rechtsplegingsvergoeding** van **400,00 EUR**.

2.4 Veroordeelt de **beklaagde** om te betalen aan _____ de som van **1,00 EUR provisioneel op alle schade**, te vermeerderen met de gerechtelijke moratoire intrest op de hoofdsom.

Houdt de **belissing** omtrent de **kosten** in hoofde van _____ **aan**.

2.5 Veroordeelt de **beklaagde** om te betalen aan _____ de som van **2.550,00 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 22 maart 2007 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der algehele betaling, meer de kosten.

Veroordeelt de **beklaagde** om te betalen aan de burgerlijke partij een **rechtsplegingsvergoeding** van **650,00 EUR**.

2.6 Veroordeelt de **beklaagde** om te betalen aan _____ de som van **1,00 EUR morele schade**, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 16 mei 2008 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der algehele betaling, meer de kosten.

Veroordeelt de **beklaagde** om te betalen aan de burgerlijke partij een **rechtsplegingsvergoeding** van **150,00 EUR**.

2.7 Veroordeelt de **beklaagde** om te betalen aan _____ de som van **3.400,00 EUR** euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 14 oktober 2007 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der algehele betaling, meer de kosten.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij een **rechtsplegingsvergoeding** van **650,00 EUR**.

2.8 Veroordeelt de **beklaagde** om te betalen aan _____ le som van **1.400,00 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 31 april 2008 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der algehele betaling, meer de kosten.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij een **rechtsplegingsvergoeding** van **650,00 EUR**.

2.9 Veroordeelt de **beklaagde** om te betalen aan _____ de som van **4.325,00 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet 14 april 2008 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der algehele betaling, meer de kosten.

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij een **rechtsplegingsvergoeding** van **900,00 EUR**.

2.10 Houdt voor elk merendeel de **burgerrechtelijke belangen** ambtshalve aan.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **achtentwintig juni twee duizend en tien.**

Waar zetelden:

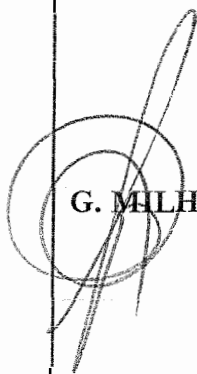
E. D'HOOGHE, rechter, waarnemend Voorzitter bij wettig belet van de Titularis en andere Rechteren ouder in rang van benoeming

N. DE LEERSNIJDER, rechter;

B. SALEMBIER, rechter;

C. D'HAVE, substituut procureur des Konings;

G. MILH, griffier.

G. MILH

E. D'HOOGHE

N. DE LEERSNIJDER

B. SALEMBIER